

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 269

гр. София, 10.01.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в закрито заседание на 10.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

като разгледа дело номер **212** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на К. С. Т., ЕГН: [ЕГН] срещу Заповед № РД-14-3656/16.09.2022г., издадена директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ [населено място] към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация, в частта, в която е наложена ПАМ “временно спиране от движение на лек автомобил Л. Р. Фрилендер с рег. [рег.номер на МПС] “ - т. 1 от посочената заповед.

С жалбата е отправено и искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта на основание чл.166 от АПК. Мотивирано е с обстоятелството, че има Решение на ТЕЛК и правото му на управление на МПС му е необходимо за придвижване и воденето на нормален живот,

Съгласно чл. 107, ал. 3 от Закона за автомобилните превози /З./, подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Тази редакция сочи презюмирани от законодателя предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК, при които се допуска предварителното изпълнение на актовете по 107, ал. 3 З.. Съгласно чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2 - предварителното изпълнение на акта може да се спре, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Принудителната административна мярка по чл. 106а, ал. 1, т. 1 б. „а“ от З. временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца засяга собственика на автомобила. Правната сфера на жалбоподателя, като водач на МПС, не се засяга непосредствено от тази мярка, той

управлява автомобила от името и за сметка на друго лице- превозвач /арг. от Определение № 3034 от 9.03.2010 г. на ВАС по адм. д. № 15357/2009г. Адресат на заповедта е собственикът на превозното средство, по отношение на когото е наложена ПАМ- Решение № 9533 от 2.07.2012 г. на ВАС по адм. д. № 1365/2012 г., VII о.; Решение № 8473 от 13.06.2012 г. на ВАС по адм. д. № 15759/2011 г., VII о. Следователно за К. Т., като собственикът на временно спрения от движение автомобил е налице правен интерес от оспорване на посочената заповед в частта по т. 1.

Искането за спиране е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО, като подадено от активно легитимно лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед.

Като разгледа доказателствата по делото и становищата на страните, съдът счита искането за НЕОСНОВАТЕЛНО по същество, по следните съображения:

Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране актове по чл. 16б, ал. 2 от АПК, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес. Приложените доказателства – експертно решение № 0850 от 25.03.2021г. на II МБАЛ – С. ЕАД, удостоверяващо 80% трайно намалена работоспособност и заявените обстоятелства, че автомобилът му е необходим за придвижване и нормален живот, не обосновават значителни или трудно поправими вреди по смисъла на чл. 16б, ал. 2 АПК. От експертното решение не се установява жалбоподателят да е трудноподвижен и неговото придвижване в т.ч. и с градски транспорт не би било затруднено.

Предвид горното, по делото не е доказано засягане на правен интерес на оспорващия в степен, противопоставима на обществения интерес от извършване на обществен превоз на пътници само от лицензирани лица, поради което искането се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл.16б, ал.4 АПК вр. чл.107, ал.3 ЗАвтП, Административен съд София-град, Трето отделение, 17-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ на основание чл. 16б, ал.4, вр.ал.2 от АПК, искането на К. С. Т., ЕГН: [ЕГН] за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед № РД-14-3656/16.09.2022г., издадена директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ [населено място] към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация, в частта, в която е наложена ПАМ по чл. 10ба, ал. 1, т.

1 б. „а“ от З. „временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца“ /по т. 1 от посочената заповед/.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: